

розробників залучили до підтримки групи, що займається проектуванням загальноєвропейської системи охорони прав інтелектуальної власності COPIS. Творці системи разом з представниками польської митної служби ввійшли до загальної робочої групи, завданням якої є розробка системи «COPIS». Результатом такої співпраці мало стати завершення створення системи COPIS та її інтеграції з системою «VINCI».

Відтак, перед українськими митниками у сфері захисту прав інтелектуальної власності постають ті ж виклики, що стоять і перед митниками ЄС. Враховуючи стійкий курс України на інтеграцію у загальноєвропейський економічний простір та забезпечення європейських стандартів у економіці, та зокрема у сфері захисту прав інтелектуальної власності, досвід та практика використання інформаційної системи «VINCI» видається корисним для України, адже митники України потребують сучасної ефективної підтримки у діяльності щодо охорони та захисту прав інтелектуальної власності. Охоронцям українських кордонів потрібна системна інформація для здійснення аналізу ризиків, бази даних, які б підвищили рівень ефективності боротьби з правопорушеннями, зменшили матеріальні та ресурсні затрати, а також суттєво підвищили пропускну здатність митниць.

Загалом, уся сфера охорони інтелектуальної власності в Україні потребує комплексної системи обслуговування, яка має бути створена відповідно до стандартів ЄС на основі інноваційних ІТ-рішень. Тому досвід та практика застосування інформаційної системи «Leonardo da Vinci» на українському митному кордоні має привернути увагу науковців, управлінців та технічних спеціалістів, які забезпечують реалізацію митної справи в Україні.

Список використаної літератури:

1. Митний кодекс України [Електронний ресурс]: закон України [прийнято Верховною Радою 13 березня 2012 року № 4495-VI]. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
2. Wiadomosci celne. Ministerstwo finansow - sluzba [Електронний ресурс]: - Режим доступу; <http://www.mf.gov.pl/documents>
3. Олексієнко Р.Ю. Митне регулювання прав власності як інструмент забезпечення економічних інтересів держави [Текст] : Дис. канд. екон. наук за спец. 08.00.03 - економіка та управління національним господарством. - Дніпропетровськ: Академія митної служби України, Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля, 2012. - 252 с.

Характеристика антикорупційного законодавства

Гапоненко У.П. - студентка навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент - **Лазаренко Л.А.**

Подолання корупції в Україні є серйозною проблемою, нерозв'язання і загострення якої визначає міжнародне становище нашої держави та політичний імідж у світі. Важливу роль у протидії корупційним проявам відведено адміністративному законодавству. Про це свідчить спрямованість Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції», який був прийнятий 7 квітня 2011 року, на широке застосування адміністративної відповідальності за корупційні діяння.

Згідно із ст. 1 зазначеного Закону корупційним правопорушенням вважається умисне діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у ч. 1 ст. 4 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та дисциплінарну відповідальність.

Адміністративна відповідальність за корупційні правопорушення передбачена главою 13-А КУпАП «Адміністративні корупційні правопорушення».

Основою антикорупційної політики в Україні є розроблення і прийняття антикорупційного законодавства. Його сутність полягає в тому, щоб:

- 1) обмежити, нейтралізувати чи усунути фактори корупції:
 - запобігти конфлікту інтересів (особистих і службових),
 - нормативно визначити рамки етичної поведінки особи, уповноваженої на виконання завдань і функцій держави,
 - зробити вчинення корупційних правопорушень справою невинною й ризикованою, досягти того, щоб особа чесно й сумлінно виконувала свої службові обов'язки;
- 2) чітко визначити ознаки корупційних правопорушень:
 - передбачити адекватні заходи відповідальності за їх вчинення,
 - належним чином урегулювати діяльність органів державної влади та їх окремих підрозділів, які безпосередньо протидіють корупції,
 - розширення видів відповідальності за вчинення корупційних діянь,
 - ефективні заходи щодо запобігання та розслідування фактів корупції.

Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції» ураховує досвід законодавчого регулювання зарубіжних країн та недоліки попереднього Закону України «Про боротьбу з корупцією», який містить лише заходи відповідальності за корупційні діяння та інші правопорушення, пов'язані з корупцією.

У новому законі передбачені обмеження, які мають попереджувальний характер і спрямовані на запобігання корупції. Протидія корупції включає широкий спектр заходів, направлених на зменшення її обсягів та обмеження впливу на соціальні процеси, усунення соціальних передумов цього явища, причин і умов корупційних правопорушень.

Під час провадження у справах про корупційні правопорушення, існують певні особливості адміністративної відповідальності за корупційні правопорушення.

1. Суб'єктами відповідальності за адміністративні корупційні правопорушення є:
 - загальні суб'єкти, тобто фізичні, осудні особи, які на момент вчинення адміністративного правопорушення досягли шістнадцятирічного віку;
 - спеціальні суб'єкти, їх перелік визначено відповідними статтями КУпАП із посиланням на статтю 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».
2. Стягнення може бути накладено протягом трьох місяців з дня виявлення, але не пізніше одного року з дня його вчинення.
3. КУпАП за вчинення корупційного правопорушення передбачені два види стягнень: штраф і конфіскація.
4. Відповідно до ст. 255 КУпАП протоколи у справах про адміністративні корупційні правопорушення мають право складати:
 - уповноважені особи органів внутрішніх справ;
 - уповноважені особи органів Служби безпеки України;
 - уповноважені особи органів державної податкової служби;
 - уповноважені особи органів управління Військової служби правопорядку у Збройних Силах України (про корупційні правопорушення, вчинені військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами);
 - прокурор або уповноважена ним особа з числа працівників прокуратури.

5. Протокол про вчинення адміністративного корупційного правопорушення разом з іншими матеріалами у триденний строк з моменту його складення надсилається до місцевого загального суду за місцем вчинення корупційного правопорушення. У разі вчинення корупційного правопорушення службовою особою, яка працює в апараті суду, протокол разом з іншими матеріалами надсилаються до суду вищої інстанції для визначення підсудності.

6. Розгляд справ про вчинені адміністративні корупційні правопорушення віднесено виключно до компетенції районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів (ч. 1 ст. 221 КУпАП).

7. При розгляді справ про адміністративні корупційні правопорушення, передбачені статтями 172-2- 172-9 КУпАП, присутність особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, є обов'язковою.

8. Строк розгляду справ про адміністративні корупційні правопорушення є загальним - 15 днів з дня одержання судом протоколу про адміністративне корупційне правопорушення та інших матеріалів справи. Але КУпАП передбачено випадки, коли строк розгляду справ про адміністративні корупційні правопорушення може зупинятися, наприклад, у разі, якщо особа, щодо якої складено протокол, умисно ухиляється від явки до суду або з поважних причин не може туди з'явитися (хвороба, перебування у відрадженому чи на лікуванні, у відпустці тощо).

9. Під час провадження у справі про вчинене адміністративне корупційне правопорушення, участь прокурора у розгляді справи судом є обов'язковою (ст. 250 КУпАП).

10. Постанова суду про накладення адміністративного стягнення за адміністративне корупційне правопорушення у триденний строк з дня набрання нею законної сили направляється відповідному органу державної влади, органу місцевого самоврядування, державному чи виборному органу, власнику юридичної особи для вирішення питання про притягнення особи до дисциплінарної відповідальності, усунення її згідно із законодавством від виконання функцій держави, якщо інше не передбачено законом, а також усунення причин та умов, що сприяли вчиненню цього правопорушення.

Основними завданнями зазначеного закону є гармонізація українського законодавства з міжнародними нормами та правовими стандартами, що регулюють усі аспекти попередження і протидії корупції, а також визначення єдиного підходу до розуміння сутності корупції, різновидів її проявів, законодавчого врегулювання юридичної відповідальності за вчинення корупційних діянь.

Боротися з корупцією необхідно правовими методами шляхом законодавчого регулювання. Першочергового значення набуває необхідність законодавчого закріплення цілісного механізму протидії корупції в українській державі, а саме механізмів, необхідних для того, щоб відвертати, викривати, карати й викорінювати корупцію. Доцільним також є створення системи органів, що будуть безпосередньо реалізовувати заходи боротьби з корупцією.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції» прийнятий Верховною Радою України від 07.04.2011
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення прийнятий Верховною радою УРСР від 07.12.1984
3. «Характеристика нового антикорупційного законодавства». - Електронний ресурс. - 2014
4. «Загальна характеристика адміністративних корупційних правопорушень, їх кваліфікація та особливості провадження за цими деліктами». - мультимедійний навчальний посібник. - Авторський колектив НАВС.

Особливості реалізації судового контролю конституційності міжнародних договорів України

Валова А.В. - студентка навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: професор кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор - **Камінська Н.В.**